หัวข้อสารนิพนธ์	การเสียสิทธิทางกฎหมายของบุคคลล้มละลายในธุรกิจ
คำสำคัญ	การเสียสิทธิทางกฎหมาย / บุคคลล้มละลายในธุรกิจ
ชื่อนักศึกษา	ธนเดช อังคะนาวิน
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	รองศาสตราจารย์ สุวิทย์ นิ่มน้อย
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม	รองศาสตราจารย์ โสภณ อรรถพิศาลโสภณ
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2550

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้ามีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาข้อจำกัดของบุคคลล้มละลายภาคเอกชน เรื่อง การเสียสิทธิของลูกจ้างในภาคเอกชนนั้นหากตกเป็นบุคคลล้มละลาย ก็ยังเป็นปัญหาในทางปฏิบัติอยู่ว่าควรจะดำเนินการอย่างไรกับบุคคลเหล่านั้น เพราะบางบริษัทก็กำหนดเป็นคุณสมบัติไว้ บางบริษัทก็ไม่กำหนดไว้ในข้อบังคับการทำงาน ดังนั้นเมื่อมีการเลิกจ้างจะถือว่าขัดต่อกฎหมายหรือไม่ และจะต้องจ่ายค่าชดเชยหรือค่าเสียหายต่างๆ รวมถึงการต้องบอกกล่าวล่วงหน้าหรือไม่ซึ่งยังไม่มีการบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 ไว้แต่อย่างใด อีกทั้งยังไม่เคยมีคำพิพากษากำหนดเป็นบรรทัดฐานเอาไว้ จึงควรที่จะมีการกำหนดสิทธิของลูกจ้าง ไว้ให้ชัดเจนเพื่อเป็นผลดีต่อทุกๆ ฝ่ายในอนาคตต่อไป

การศึกษาข้อจำกัดของบุคคลล้มละลายภาคราชการ พบว่า สิทธิและสถานภาพของบุคคลล้มละลายซึ่งเป็นข้าราชการนี้ นอกจากจะต้องออกจากราชการแล้ว เงินเดือน บำเหน็จ บำนาญ เบี้ย-หวัด หรือเงินอื่นๆ ก็จะต้องถูกเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มารับเงินดังกล่าวไป เพื่อรวบรวมไปชำระแก่เจ้าหนี้ เพื่อให้ลูกหนี้ผู้ล้มละลายหลุดพ้นจากการล้มละลายโดยเร็ว แต่ในความเป็นจริงแทบจะทำไม่ได้เลย เพราะข้าราชการผู้ล้มละลายนั้น ขาดทั้งสถานภาพทางสังคมและขาดทั้งรายได้จากการรับราชการเนื่องจากต้องออกจากราชการ จึงทำให้การหลุดพ้นจากการล้มละลายทำได้ยากยิ่งขึ้น

การศึกษาข้อจำกัดของบุคคลล้มละลายภาคการเมือง ในทางการเมืองควรมีการเปิดกว้างในเรื่องคุณสมบัติของผู้ลงสมัครเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา และผู้แทนราษฎร โดยเปิดโอกาสให้บุคคลล้มละลายสามารถสมัครรับเลือกตั้งได้ เพราะผู้ที่จะตัดสินก็คือ ประชาชน ไม่ใช่ถูกจำกัดสิทธิ โดยข้อห้ามของกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ในเรื่องการเสียสิทธิและสถานภาพของ

SPU CHONBURI

บุคคลล้มละลายในภาคราชการและการเมืองนั้นหากเป็นบุคคลล้มละลาย ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการประเภทใด ระดับใด ตำแหน่งอะไร ก็จะต้องถูกออกจากราชการโดยทันที โดยไม่มีข้อยกเว้นใดๆ ทั้งสิ้น เพราะถือว่าขาดคุณสมบัติข้าราชการพลเรือน ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 เช่นเดียวกับข้าราชการการเมือง ซึ่งหากเป็นบุคคลล้มละลายไม่ว่าจะอยู่ในฐานะใด ก็ต้องพ้นสภาพการเป็นข้าราชการการเมืองโดยทันที โดยไม่มีข้อยกเว้นใดทั้งสิ้นซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540

การศึกษาค้นคว้านี้ ได้กระทำโดยการศึกษาจากเอกสาร ระเบียบต่างๆ ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งโดยทั่วไปพบว่าส่วนใหญ่ยังเห็นว่าไม่ควรมีการจำกัดสิทธิของบุคคลล้มละลายอย่างที่เป็นอยู่ แต่เนื่องจากไม่มีระเบียบกฎหมายกำหนดห้ามไว้ จึงต้องกระทำตามระเบียบข้อกำหนดของกฎหมายเดิมไปก่อนจนกว่าจะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้เสนอแนวทางในการพิจารณาแก้ไข การเสียสิทธิของบุคคลล้มละลายในสังคมไทยไว้ทั้งในภาคเอกชน ภาคราชการ และภาคการเมือง เพื่อใช้เป็นแนวทางที่อาจเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ ผู้ประกอบการ ผู้บริหาร และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ผู้ปฏิบัติ รวมทั้งนักกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางพิจารณาต่อไป

SPU CHONBURI

Independent Study Title	The Loss of Legal Rights in Business of Bankrupt
Keyword	Loss of Legal Rights / Business of Bankrupt
Student	Thanadech Angkanawin
Independent Study Advisor	Associate Professor Suwit Nimnoi
Independent Study Co-advisor	Associate Professor Sopon Athapisalsopon
Level of Study	Master of Laws
Faculty	Graduate School, Sripatum University Chonburi Campus
Year	2007

ABSTRACT

The purpose of the study was to find out the restrictions and limitations of the bankrupts in private sector, concerning the loss of rights of private employees if they became bankrupts. There were still some problems in practice about how to proceed with such persons, as some companies had specified the requirements in their job employment while others did not. Therefore, when there was the termination of employment, should it be deemed unlawful or not; or should there be any payment for compensation or for any damage; or whether there must be prior notice. All these were not prescribed in the Labor Protection Act B.E.2541. Furthermore, there was not any judgment to be deemed as the accepted practice, so rights of the employees should be specified clearly for the benefits of all parties in the future.

The study on the restrictions and limitations of the bankrupts in the government sector showed that the rights and status of the bankrupts who were government officials, besides they must be dismissed from government service, their salaries, pensions, rewards, and other remunerations must be taken by the custodian officer to accumulate the money for paying the creditor so that the debtor would be released from bankruptcy as quickly as possible. However, such act hardly ever been done because the bankrupt officials lacked both social status and incomes from government services due to being dismissed from the government service. Therefore it was more difficult for them to be released from bankruptcy.

The study on the restrictions and limitations of the bankrupts in political sector showed that there should be wider opening on the requirements set for the candidates of senators, parliament

SPU CHONBURI

representatives, by giving the opportunity for the bankrupts to be able to apply for such candidates. This was because the people would be the ones who made their choices, and not that they were deprived of their rights by the restrictions of the present constitution law. On the matter of losing the rights and status of the bankrupts in the government and political sectors; in case of being bankrupts, regardless of their types, levels or positions, they must be dismissed without any exception as they would be deemed as lacking requirement of the government official qualifications according to the Government Official Regulations Act B.E.2535. This would be the same for the political government officials when they became bankrupts, regardless of their status, they must be out of their political government official position instantly without any exception which was according to the constitution of the Kingdom of Thailand B.E.2540.

This research was carried out by the study of various documents, regulations and laws concerned; which was generally found that most of the opinions were given for not to be restricted of the rights of the bankrupts as at present. However, as there was no regulation or any law provided, the proceed should be done according to the existing laws and regulations until there would be any amendment.

The researcher had suggested the guideline for the amendment on the loss of legal rights of the bankrupts in the Thai society, both in the private sector and the government and political sectors so as to be the useful guideline for the benefits of government officials, business operators, executives, and custodians who proceeded the acts, as well as the lawyers concerned for their consideration.

SPU CHONBURI